

РЕШЕНИЕ

№ 1299

гр. София, 01.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **11918** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на КЗП с проц.представител юрк. К. против Решение №20197746/13.10.21г на СРС по нахд № 6037/21г, НО, 133ти състав, в частта му, с която е отменено НП № К-039951/01.07.19г на член на КЗП в частта му, с която на [фирма] е наложено адм.наказание “имущ.санкция” в размер на 500лв, на осн. чл. 233 ал.2 вр. чл. 204 от от ЗЗП, за нарушение на чл.47 ал.1 т.9 от ЗЗП.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е постановено в нарушение на мат.закон, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП в цялост.Оспорва се извода на СРС за нарушен чл. 57 ал.1 т.5 от ЗАНН/реквизити на НП/, както и извода, че ако за даден продукт не е приложима т.8, то не е приложима и т.9 от чл.47 ал.1 на ЗЗП.В съд.заседание юрк.К. поддържа жалбата и прави възражение за прекомерност на адв.хonorар на ответника, не претендира юрк.възнаграждение.

Ответникът [фирма] не се представлява в съд.заседание.Депозирани са писмен отговор и писмени бележки от адв.Г., който сочи, че при неприложимост на т.8-неприложима е и т.9, а АНО недопустимо е разширил обхвата на изчерпателна санкционната норма по чл.204 от ЗЗП и по отношение на т.9.Искането на касатора да се потвърди НП в цялост е недопустимо, доколкото предмет на кас.жалба е само част от въззивното решение, чиято останала част е влязла в сила.Моли се за отхвърляне на кас.жалба и присъждане на разноски по списък.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

К..състав намира Решението на СРС в обж. част за валидно и допустимо, както и за мат.законосъобразно/не се претендира от касатора проц.незаконосъобразност или несправедливост на наказанието/, по следните съображения:

С НП са наложени 6 бр. адм.наказания “имущ.санкция”-всяко по 500лв, за нарушение на различни точки от чл.47 ал.1 от ЗЗП. По отношение само на процесното нарушение по т.9 от чл.47 ал.1 от ЗЗП- с Решение на СРС по нахд № 14442/19г НП е отменено в тази част/т.4 от диспозитива на НП/. АССГ с Решение по канхд 4848/20г отменя Решението на СРС по отношение на това нарушение и връща делото за ново разглеждане от СРС. СРС с процесното Решение по нахд 6037/21г , с неговата обж.част- отново отменя НП относно нарушението по т.9 от чл.47 ал.1 от ЗЗП /т.4 от диспозитива на НП/. Предмет на кас.жалба и на настоящото кас.дело е само и единствено т.4 от диспозитива на НП, т.е. само нарушението по т.9 от чл.47 ал.1 от ЗЗП.

За да отмени НП в тази част, СРС е приел, че: след като с влязло в сила съд.решение/Решение на АССГ по канхд № 484820г/ вече е прието, че в конкретния случай- т.8 е неприложима и няма извършено от дружеството нарушение по т.8 на чл.47 ал.1 от ЗЗП, то т.9”когато е приложимо, се посочва обстоятелството, че потребителят трябва да поеме разходите за връщане на стоките в случай на упражняване на правото на отказ”/- се явява също неприложима.

К..състав констатира, че в Решение на АССГ по канхд № 484820г/окончателно/- е прието, че безспорно на страницата на търговеца липсва информация по т.9 от чл.47 ал.1 от ЗЗП, като за такова нарушение е приложима санкц.норма на чл.204 от ЗЗП.АССГ е отменил първото решение на СРС по отношение нарушението по т.9/първоначално СРС е отменил НП в тази част/ и е върнал делото за ново произнасяне от СРС относно това нарушение по т.9 от чл.47 ал.1 от ЗЗП, само защото първоначално СРС е приел, че санкц.норма не е приложима за нарушение по т.9. Едновременно с това обаче АССГ изрично е указал на СРС, че в конкретния случай е налице индивидуална поръчка и не са приложими общите правила за правото на отказ по чл.50-56 от ЗЗП вр. чл.47 ал.1 т.8, а е налице хипотезата на чл.57 ал.1 т.3 от ЗЗП. При така дадените му зад.указания от АССГ, СРС отново отменя НП в тази му част/т.4 от диспозитива на НП/, вече приемайки, че след като според указанията на АССГ общото правило на т.8 е неприложимо в случая/има индивидуална поръчка е/, то следва, че и т.9 в конкретния случай/при индивидуална поръчка/ е неприложимо. Решението на СРС в обж. част /относно нарушението по т.9/ е мат.законосъобразно и съобразено със зад.указания на АССГ.

При този изход на спора, на ответника се дължат разноски по чл.143 ал.3 от АПК. За тази инстанция ответникът представя доказателства за договорен и платен в брой авансово адв.хонорар в размер на 550лв. Касаторът оспорва като прекомерен хонорара, като К..състав намира възражението за основателно, предвид фактичката и правна сложност на делото. Адв.хонорар на ответника за настоящата инстанция следва да се присъди в мин.размер, а той, предвид мат.интерес на кас.дело-500лв, е съгл. чл. 18 ал.2 вр. чл. 7 ал. 2 т.1 от Наредба №1/04г- 300лв.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20197746/13.10.21г на СРС по нахд № 6037/21г, НО, 133ти състав, в частта му, с която е отменено НП № К-039951/01.07.19г на член на КЗП в частта му, с която на [фирма] е наложено адм.наказание “имущ.санкция” в размер на 500лв, на осн. чл. 233 ал.2 вр. чл. 204 от от ЗЗП, за нарушение на чл.47 ал.1 т.9 от ЗЗП, по жалба на КЗП.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите да заплати на [фирма]-С. с представляващ А.С. сумата от 300лв/триста лева/, представляващи уважените разноски-само за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: